

lægsforretninger på et andet eksekutionsgrundlag, hvor der skal ske behandling af en tvist.

De tvister, der opstår under udlægsforretninger, vil ofte være »standardtvister« om f.eks. genstanden for et udlæg, rentespørgsmål eller lignende. Hensynet til, at parterne kan anvende den samme repræsentant gennem hele processen, kunne derfor umiddelbart tale for tillige at give fri adgang for enhver til at repræsentere parterne under udlægsforretninger også i tilfælde, hvor der skal ske behandling af en tvist.

Uanset karakteren og omfanget af en eventuel tvist må en sådan generelt forventes at have en mere indgribende betydning for parterne end en ikke-tvistig sag. De ovenfor nævnte 10 medlemmer af udvalget finder således, at enhver tvist i princippet kan indeholde aspekter, hvor advokater fortsat må anses for de bedst kvalificerede i relation til behandling af sagen, og at der på den baggrund ikke bør ske en lempelse af reglerne om advokaters møderetsmonopol, således at enhver får adgang til at repræsentere parterne under en udlægsforretning, hvor der skal ske behandling af en tvist.

6 af udvalgets medlemmer finder, at der også bør være adgang til at møde i de tvistige sager i et vist omfang, jf. nærmere den under punkt 7.2.4. nedenfor beskrevne model B.

7.2.3. Model A: 10 af udvalgets medlemmer finder, at en lempelse af reglerne om advokaters møderetsmonopol i civile sager kan bestå i, at der indføres fri adgang til i den forenklede inkassoproces at indlevere betalingspåkrav til fogedretten på vegne af fordringshaveren samt i den forbindelse adgang til at møde på vegne af en part under retsmøder, herunder under den efterfølgende udlægsforretning, hvor der ikke sker behandling af en tvist.

Ved »enhver« forstås i det følgende enhver uberygtet person over 18 år, jf. retsplejelovens § 261.

Reglerne i den forenklede inkassoproces er udformet således, at varetagelsen af partens interesser under sagen ikke forudsætter, at vedkommende er repræsenteret ved en advokat. De sager, der iværksættes efter den forenklede inkassoproces, er således (som altovervejende hovedregel) ikke-tvistige, og de opgaver, som en repræsentant for en part skal udføre i forbindelse med gennemførelsen af et betalingspåkrav efter den forenklede inkassoproces, er relativt begrænsede. Dette gør det efter udvalgets vurdering mindre betænkeligt at lempe reglerne for advokaters møderetsmonopol i sådanne sager.

I den forbindelse bør det understreges, at hvis skyldneren fremsætter indsigelser mod kravet, vil sagen – hvis fordringshaveren har anmodet herom – som

udgangspunkt overgå til almindelig retssagsbehandling, og fordringshaveren må herefter i givet fald vide-reføre sagen med en efter retsplejelovens § 260 mødeberettiget repræsentant.

I forbindelse med en efterfølgende fogedsag, hvor der ikke skal foregå forhandling om en tvist, følger det allerede af de gældende regler, at skyldneren kan lade sig repræsentere ved enhver uberygtet person over 18 år, ligesom advokater i fogedsager i medfør af retsplejelovens § 136, stk. 8, som udgangspunkt kan give møde for parterne ved enhver uberygtet person over 18 år. I medfør af retsplejelovens § 19, stk. 3, kan ikke-juridisk kontorphonale bemyndiges til at træffe afgørelse i bl.a. fogedsager, hvis der ikke skal træffes afgørelse i tvistigheder. I mange fogedsager deltager der således i praksis ikke jurister i sagernes behandling.

På baggrund heraf vil der efter disse medlemmers opfattelse kunne gives enhver adgang til at repræsentere parterne i den forenklede inkassoproces og under en eventuel efterfølgende fogedsag, hvor der ikke skal ske behandling af en tvist.

Disse medlemmer har endvidere overvejet, om en mulig lempelse af reglerne om advokaters møderetsmonopol herudover kan bestå i, at enhver – ud over i den forenklede inkassoproces – får adgang til at møde på vegne af en part i fogedsager i forbindelse med tvangsfuldbyrdelse af et pengekrav, hvor der ikke sker behandling af en tvist, f.eks. gennemførelse af udlægsforretninger på grundlag af domme mv., jf. retsplejelovens § 478, stk. 1.

Som anført ovenfor følger det allerede af de gældende regler, at i fogedsager, hvor der ikke skal foregå forhandling om en tvist, behandles sagerne i dag i vid udstrækning af ikke-jurister. De synspunkter, som efter udvalgets opfattelse kan tale for at indføre fri adgang til at fungere som rettergangsfuldmægtig i sager efter den forenklede inkassoproces, jf. ovenfor, gør sig derfor også gældende på dette område.

7.2.4. Model B: 6 af udvalgets medlemmer finder, at der også bør være adgang for andre partsrepræsentanter end advokater til at møde i de tvistige sager i småsagsprocessen. Endvidere bør der være adgang til at møde under udlægsforretninger i fogedretten, hvor der skal ske behandling af en tvist.

For så vidt angår sager omfattet af reglerne om en særlig småsagsproces vil enhver herefter få adgang til at indlevere processkrifter på vegne af parterne samt adgang til at møde på vegne af en part under retsmøder i sagen, herunder under hovedforhandlingen.

Reglerne i småsagsprocessen er – som i den forenklede inkassoproces – udformet således, at varetagel-